

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/51/2018
Identifikačné číslo spisu: 1117204422
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1117204422.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci veriteľa: A.G.P., s.r.o., so sídlom Sad SNP 14, 010 01 Žilina, IČO: 46 079 840 v konkurze, zastúpený správkynou JUDr. Evou Plichtovou PhD, so sídlom Radlinského 1718, Dolný Kubín, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: DÚHA, a.s., Prievozská 4D, 821 09 Bratislava, IČO: 31 690 360, zastúpeného právnym zástupcom: AK Antol, s.r.o., Kupeckého 2542/72, 902 01 Pezinok, vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 4K/17/2017, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. júna 2017, č. k. 1CoKR/73/2017-362, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. apríla 2017, č. k. 4K/17/2017-267, súd prvej inštancie rozhodol, že návrh navrhovateľa - veriteľa: A.G.P., s.r.o., Žilina, IČO: 46 079 840, na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka zamietol.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení, uviedol, že navrhovateľ - veriteľ A.G.P., s.r.o., Žilina, IČO: 46 079 840, podal dňa 01.03.2017 návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: DÚHA, a.s., Prievozská 4D, Bratislava, IČO: 31 690 360. Navrhovateľ v návrhu pripojil potvrdenie správcu zo dňa 28.02.2017, výzvu navrhovateľa-veriteľa na úhradu pohľadávky zo dňa 02.08.2016, spolu s podacím lístkom Slovenskej pošty. Pohľadávku navrhovateľa - veriteľ deklaroval v návrhu na vyhlásenie konkurzu vo výške 360.661,99 Eur a mala vyplývať z faktúry č. 201610007, vo výške 19.706,23 Eur a z faktúry č. 201610008, spoločne splatné dňom 14.08.2016. Navrhovateľ - veriteľ v návrhu označil aj ďalšieho veriteľa dlžníka s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti, a to Arbitrážny súd s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 47 509 309, s pohľadávkou vo výške spolu celkom 413.304,14 Eur, veriteľa - Solvet s.r.o., Gaštanová 10, 010 07 Žilina, IČO: 47 409 258, s pohľadávkami vo výške 342.087,55 Eur a veriteľa PeHaeS, s.r.o., Štrková 4, 011 88 Žilina, IČO: 31 627 943, s pohľadávkami vo výške 41.394,23 Eur.

3. Uznesením zo dňa 14.03.2017 súd prvej inštancie začal konkurzné konanie na majetok dlžníka. Následne v lehote 5 dní od začatia konkurzného konania uznesením zo dňa 24.03.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2017, vyzval dlžníka na osvedčenie jeho platobnej schopnosti. Dňa 03.03.2017 dlžník doručil svoje vyjadrenie súdu prvej inštancie, ktorým namietol aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa - veriteľa, z dôvodu fiktívnosti a nedôvodnosti jeho pohľadávky. Dlžník poukázal na to, že medzi navrhovateľom a ním prebieha viacero súdnych konaní a dlžník má za to, že pohľadávky z týchto sporov je možné považovať za sporné pohľadávky. Dlžník ďalej argumentoval tým, že k návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok nie je priložené riadne potvrdenie preukazujúce splnenie náležitostí podľa ust. § 12 ods. 2 písm. c/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“). Na takto uvedených dôvodoch žiadal, aby návrh na vyhlásenie konkurzu súd prvej inštancie odmietol a konanie zastavil.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 3 ods. 2, ust. § 11 ods. 1, ods. 3, ust. § 12 ods. 1, ods. 2, ust. § 13 ods. 1 prvá veta, ust. § 19 ods. 1, ods. 2, ako aj s poukazom na ust. § 196 ZKR zistil, že navrhovateľ - veriteľ môže účinne podať návrh na vyhlásenie konkurzu, tým založiť svoju aktívnu vecnú legitímáciu, iba na základe splnenia predpokladov a podmienok, ktoré sú uvedené v citovaných ustanoveniach zák. č. 7/2005 Z. z. ZKR v platnom znení. Vo vzťahu k pohľadávke navrhovateľa - veriteľa súd prvej inštancie mal s poukazom na závery ním vykonaného dokazovania za dostatočne preukázanú spornosť pohľadávky veriteľa PeHaeS, s.r.o. Súd prvej inštancie zistil z vyhlásenia audítora - AUDIT PARTNERS ALLIANCE, s.r.o., v správe z previerky vybraných dokladov dlžníka zo dňa 01.04.2017, že i keď faktúry boli vystavené v roku 2015, ide o pohľadávku titulom zádržného, ktoré je splatné až po uplynutí záručnej doby v zmysle Zmluvy o dielo (ďalej len „ZoD“) č. 002/14005/2014 (5 rokov), teda splatnosť faktúr nastane v roku 2019, 2020, a to uplynutím záručnej doby, na ktorú je zádržné viazané. Pri ďalších faktúrach, a to č. 11500065 a č. 1150076 tieto boli podľa záverov zistení súdom prvej inštancie vysporiadané zápočtom v zmysle oznámenia zo dňa 15.02.2016, a preto nie sú účtované v účtovníctve dlžníka. Pri posudzovaní pohľadávky veriteľov Arbitrážny súd s.r.o. a spoločnosti Solvet s.r.o. mal súd prvej inštancie pochybnosti o postúpení pohľadávok s poukazom na ust. ZKR, ktorý určuje, že pohľadávky, ktoré 90 dní pred podaním návrhu patrili pôvodne len jednému veriteľovi, sa posudzujú ako jedna pohľadávka. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ účtoval tieto pohľadávky voči dlžníkovi a oznámenie o zápočte bolo doručené až po podaní návrhu na konkurz vo veci 4K/17/2017, ktoré vedie Okresný súd Žilina, vznikla pochybnosť o platnom postúpení pohľadávok z hľadiska splnenia podmienky uplynutia 90 dní (ust. § 3 ods. 2 ZKR), a teda je daná spornosť aj týchto pohľadávok veriteľov. S poukazom na takto zistené skutočnosti súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nemá preukázanú jednu zo základných a obligatórnych podmienok konkurzného konania, a to je pluralita veriteľov. Voči pohľadávkam navrhovateľa bol dlžníkom namietaný právny základ titulom ustanovení ZoD č. 002/14005/2014, kde je upravený zákaz postúpenia pohľadávok bez súhlasu druhej zmluvnej strany na tretiu osobu. Vo vzťahu ku skutočnosti, či dlžník osvedčil svoju platobnú schopnosť, súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že nežiadal predloženie dokumentov, nakoľko sa stotožnil s názorom vyjadreným v uznesení Najvyššieho súdu ČR z 11.12.2007, sp. zn. 29Cdb 5044/2007: „Pri závere o nedoložení pohľadávok navrhujúcimi veriteľmi, nie je dôvod skúmať úpadok dlžníka. Osoba bez aktívnej legitímácie totiž nemá právo účinne sa domôcť osvedčenia dlžníkovho úpadku“. Súd prvej inštancie, preto s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu SR, II ÚS 300/2004, konštatoval, že navrhovateľom označené pohľadávky má súd za sporné a na prípadné sporné pohľadávky neprihliada, nakoľko tieto nie sú spôsobilé založiť navrhovateľovi aktívnu vecnú legitímáciu na účinné podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Na takto zistenom a uvedenom základe preto vydal rozhodnutie, ktorým návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka uznesením zo dňa 10.04.2017, zamietol.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 28. júna 2017, č. k. 1CoKR/73/2017-362, rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 10. apríla 2017, č. k. 4K/17/2017-267 ako vecne správne potvrdil.

6. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa - veriteľa a zistil, že tento nemá nespornú pohľadávku voči dlžníkovi. Odvolací súd preto v zhode so závermi zistenými súdom prvej inštancie konštatoval, že na Okresnom súde Bratislava I pod

sp. zn. 26Cb/34/2017 sa vedie konanie s vydaným neodkladným opatrením, ktoré sa týka pohľadávky navrhovateľa - veriteľa v konaní o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka, a preto je jeho nárok sporným. Vo vzťahu k ostatným veriteľom dlžníka, ktoré označil navrhovateľ-veriteľ v návrhu súd prvej inštalcie postupoval rovnako vecne správne, ak zistil, že absentuje pluralita veriteľov, nakoľko predmetné pohľadávky boli označené ako sporné titulom namietaného právneho základu vo vzťahu k porušeniu zmluvnej povinnosti podľa ust. čl. II bod 8 a opakovane v čl. XIV bod 5 ZoD č. 002/14005/2014, kde je upravený zákaz postúpenia pohľadávok z predmetnej ZoD zo strany zhotoviteľa (navrhovateľa) na tretiu osobu. Aj v týchto prípadoch, vo vzťahu k veriteľom Arbitrážny súd s.r.o., Solvet s.r.o., PeHaeS, s.r.o., bola súdom prvej inštalcie náležite, úplne a vecne správne konštatovaná spornosť týchto nárokov, a preto nebolo možné prihliadnúť k tvrdeniam uvedeným v odvolaní.

7. Odvolací súd sa zaoberal aj tvrdením porušením práva na spravodlivý proces, pričom nenašiel dôvod alebo právnu skutočnosť, ktorá by zakladala prihliadnúť k tomuto odvolaciemu dôvodu a na tomto základe zmeniť alebo zrušiť odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštalcie. Navrhovateľ konal so súdom, doručoval vyjadrenia, mal prístup k súdu, pričom rozhodoval zákonný sudca. Sudca, ktorý predložil spis spolu s odvolaním, bol generovaný elektronickou podateľňou, a preto je aj JUDr. Vladimír Sklenka zákonným sudcom, teda nie sú splnené ani ďalšie tvrdenia odvolateľa o rozhodovaní nezákonného sudcu. Sudkyňa, ktorá vydala rozhodnutie napadnuté odvolaním, bola v čase vydania rozhodnutia zákonným sudcom, ktorému bola pridelená agenda prejednávania veci v konaní pod č. k. 4K/17/2017.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom súdov prvej inštalcie i odvolacieho, mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Zároveň podľa dovolateľa, na súde prvej inštalcie rozhodol nesprávne určený sudca.

9. Dovolateľ má za to, že rozhodovala na súde prvej inštalcie Mgr. Angela Balázsová, ktorá bola v čase vydania rozhodnutia zastupujúcou sudkyňou v zmysle rozvrhu práce, vec bola však pridelená elektronickými prostriedkami na ďalšie konanie JUDr. Vladimírovi Sklenkovi až po rozhodnutí súdu prvej inštalcie. Podľa dovolateľa sa malo prerozdelenie vecí uskutočniť ihneď po ukončení činnosti pôvodného zákonného sudcu. Podľa dovolateľa došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania, pretože sa nemal možnosť oboznamovať s vyjadreniami dlžníka, súd prvej inštalcie mu ich nedoručil. (Rozhodnutie súdov pritom vychádza výlučne s vyjadrením dlžníka.).

10. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie, alebo rozhodnutia súdov nižších inštalcií zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalcie na ďalšie konanie.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas osoba dotknutá napadnutým rozhodnutím zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok dovolateľa treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

12. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba vtedy, ak zákon použítie tohto mimoriadneho opravného prostriedku pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Otázka prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu, pričom procesný postoj dovolateľa nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť dovolacieho súdu akceptovať jeho návrhy a obsah opravného prostriedku a rozhodovať podľa nich. V opačnom prípade by najvyšší súd stratil možnosť posúdiť, či zákonné dôvody prípustnosti alebo neprípustnosti podaného dovolania boli vôbec naplnené.

13. Dovolanie navrhovateľa bolo podané v konkurznom konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového

poriadku. Na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení sa tak primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZKR neustanovuje inak.

14. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevylučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu, t. j. Civilného sporového poriadku.

15. Pokiaľ ide o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov, v konaní vedenom podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1, posledná veta ZKR, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona, nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby uznesenie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddlžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu najvyšším súdom v prípade podania dovolania alebo dovolania generálneho prokurátora.

16. Nakoľko zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis *lex specialis* vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania, domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie (rovnako vid' aj uznesenie najvyššieho súdu z 29.10.2017, sp. zn. 3Obdo/53/2017 alebo z 27.09.2018, č. k. 2Obdo/55/2017). Vzhľadom na jednoznačnú procesnú neprípustnosť dovolania, považoval dovolací súd za nadbytočný súhlas s pokračovaním konania zo strany konkurzného správcu navrhovateľa.

17. V prejednávanom prípade, súd prvej inštancie uznesením zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu dlžníka, ktoré rozhodnutím odvolací súd potvrdil. Súd prvej inštancie ako i odvolací súd svoje rozhodnutia právne zdôvodnili podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolanie v danej veci smerujúce proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, je v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR, neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie, podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.